

Abstrakt:

Disertace se zabývá v českém prostředí téměř neznámým židovským myslitelem pokantovského období Salomonem Maimonem (1753-1800). Problematiku jazyka sleduje v chronologickém sledu Maimonových stěžejních děl. Východisko tvoří úvahy o tropech a metafoře, které jsou srovnány s vůdčími předkantovskými osvícenskými pozicemi (Ch. Wolff, J. G. Sulzer) a náhledy I. Kanta. Pozornost je věnována proměnám Maimonových stanovisek, jež jsou zachyceny výkladem termínů symbol a figura. Představení Maimonova svébytného pojetí se odehrává na pozadí výkladu těchto termínů ve filosofickém diskursu 18. století a nastávající epochy zvané *Goethezeit*.

Abstract in English:

The thesis is concerned with the concept of language in general and the tropes, symbol, and figure in particular as conceived in one of the most distinctive figures of post- Kantian philosophy, Solomon Maimon (1753-1800). The point of departure is Maimon's challenge to the theories of metaphorical nature of language, which were widespread in eighteenth-century British, French and German philosophy. Maimon articulated his core argument in the article *Was sind Tropen* (1789) and continued to work out the focus of it in his later works (*Apendix on Symbolic Cognition and Philosophical Language* 1790; *Philosophical Dictionary*, 1791; *On Philosophical and Rhetorical Figures*, 1793) which are all subject to interpretation.